

ИНФОРМАЦИОНЕН ОТЧЕТ
ЗА ДЕЙНОСТТА НА НАРОДНО ЧИТАЛИЩЕ „ВЕДРИНА-1932”
за 2020 година

Уважаеми читалищни дейци, скъпи гости и приятели,

Днес ще направим своя отчет при специфични условия, които въздействат върху пряката и цялостна комуникация, която през годините е била толкова важна. Covid-19 – вирусът на 2020г., обърна представите на света, а така също и за взаимосвързаността на хората. Раздели хората по възрасти, сложи ги в 1-ва и 2-ра линия за борба с живота. Но страхът за живота не значи да се бяга от живота.

Екипът ни, както и всички хора, бяхме изправени пред непознато изпитание, което постави професионализма и опита ни в екстремна ситуация. Смело отворихме вратата на ентузиазма, личните средства и доказаните във времето умения за работа в екип. Преподаватели и ръководители на школите разгънаха своя професионализъм, който успешно бе подкрепен от тяхната младост и иновативност. А всички останали се укрепихме от творческия ни устрем и идеи, които намериха реално измерение в цялостната нова насоченост на нашата дейност.

Първите стъпки бяха направени веднага, чрез онлайн обучение на Детската езикова школа. Нямахме ден просрочен, а с родителите държахме здравословна връзка. Виктор Маринов и Виктория Иванова доказаха на практика, че днешното поколение не може да бъде уплашено с новите технологии. А учебната година беше удължена с един месец. Не можем да не отбележим, че моралната награда беше отношението на родителите и техните благодарности, както и това, че завършихме учебната година без отказали се ученици от школата.

По-комплицирано беше положението с Музикалната школа. Не, че не помислихме и там да включим онлайн часове, но професионализмът взе връх и прехвърлихме школите по изкуства след отпадането на извънредното положение и разрешаване на дейностите ти – Музикалната школа от средата на м. май, а Школата по изобразително и приложно изкуство – през м. юни и юли.

Колко лесно се поднася информация за отминал период, но ще споделя, че се сблъскахме с емоционални преживявания, с прегрупиране всяка седмица, че новите реалности подложиха и нас в стресова ситуация.

Точно тук е мястото да отбележа, че в онзи пролетен колапс за всички нестопански организации бяха организирани различни онлайн обучения. Почти цялата администрация се включи в „Пролетната обучителна програма” на БЦНП. Това повдигна духа и ни даде стимул за реализиране на творческите ни идеи.

Направихме реорганизация на читалищните дейности – като начало създадохме социална инициатива „Дари надежда”, като екипът ни изработи книгоразделители с вдъхващ надежда библиейски стих за всички потребители и целият персонал на дом за стари хора „Дълголетие”, който да вдъхне оптимизъм в онзи труден момент. Като създадените тогава добри взаимоотношения продължават и до сега.

Затворените врати на библиотеката отвориха духовен глад на мнозина, за които ние трябваше да намерим адекватно решение. Дистанцията между хората решихме с лятна читалня, която бе ежедневно на разположение и за наша радост сериозно посещавана. Covid-19 върна исконната любов на българина към книгата. Хората протегнаха ръка за книга, но и отвориха сърцата си и започнаха масово даряване. Затова открихме онлайн дарителска кампания в социалните мрежи „Да останем духовно свързани”. Книгите бях

избирани с внимателен критерий, установен от библиотекаря Гергана Трифонова, от тяхната значимост, морална и времева стойност. Така избегнахме възможността да приемаме „всичко“, което ни се донесе, а наблегнахме на значими и редки издания. И тъй като библиотеката беше „ухажвана“ особено през 2020 година ще продължа с нея. Активната работа на Гергана Трифонова беше възнаградена с одобрен проект по програма „Българските библиотеки – съвременни центрове за четене и информираност, 2020“ на Министерство на културата за близо 5000 лева, което беше истински тласък в новата българска литература. За сроковете, в които бяха закупени, обработени и отчетени няма да разказваме. Ще кажа само, че по този проект библиотеката закупи 426 тома литература от 27 издателства. И към всичко това ще добавя и абсолютната климатизация на библиотечните помещения, което създава добра работна обстановка и приятно пребиваване на читателите. Но преди тази обстановка на топлина и уют да бъде факт, през лятото и началото на есента в библиотеката настъпи истинска реорганизация. Закупени бяха стелажки, нови и модерни. Не частично, а цялостно боядисване, нови кабели, нов мокет, нови осветителни тела. Чак дъх не ми остана да изреждам и хваля всичко, което направихме. Сега цялостното екстериорно и интериорно разрешение на читалището в крак с днешния ден.

„Хубаво е да е хубаво“, казва един стар читалищен деец. Затова и ние, превлечени от естетиката на деня, частично обновихме мебелите в администрацията и всичко това осъществено не само с желание, но и с лични средства на читалището. Казвам го не без гордост, защото всеки лев беше надлежно отделен за боядисване и мебели, като за миг не си позволихме да минат егоистични мисли.

Преустройство не подмина и залата, която сега е превърната в голяма учебна стая, с възможност за отстояние и чрез едно дарение за читалищата имаме 6 големи учебни нови маси, които са в унисон за изискванията за дистанция.

Накрая оставих създаването на Блога на читалището, активиран на 1-ви ноември. Това е новият ден. Това са новите комуникации и реклама. Блогът е изцяло изработен и поддържан от нашия дългогодишен читалищен член, активист и поддръжник, преподавател по английски език и доброволец във всяко читалищно начинание – Виктор Маринов. Така вече имаме свое място в глобалното интернет пространство, наречено „Ведрина – мястото където мисълта докосва сърцето“.

Всичко, свършено през годината ни костваше доста усилия, време и разговори, защото не разчитахме само на случайността, а на личната връзка с родители, ученици, читатели, читалищни дейтели. Оттук нататък – пътят е общ.

Междувременно впрегнахме сили и енергия и кандидаствахме по програма „Кризата като възможност“ на Асоциация за развитие на София към СО, създавайки проект, озаглавен „Читалище на бъдещето – разкриване на нови хоризонти чрез дигитализиране на читалищните дейности за неограничен достъп до знание и култура“. Въпреки, че проектът ни не беше от одобрените за финансиране, то визията за дигитализация на читалището остава. Затова ще се борим, ще работим, ще настояваме. Бъдещето е тук. Защо ние да не бъдем едни от първите?

ЕЛИЦА МАРИНОВА –

Председател на Читалищното настоятелство